

ΜΕΘΟΔΙΟΥ Α. ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ

ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΚΑΙ

ΒΙΟΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΛΕΞΟΥ ΜΕΤΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ

«Αἰμιλιανὸς ἀνθρώπων βληθεὶς μέσον
ὅν Ἡσαΐας εἶδεν ἄνθρωπα βλέπει».

ΑΘΗΝΑΙ

1936

Τὸ παρὸν συνετάγη ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου
κ. Μεθοδίου Α. Ἀμερικάνου καὶ ἐκτυπώθη δαπάναις
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Αἰμιλιανοῦ, Λόφος Σκουζέ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Ἀγαπητοί μου φίλοι καὶ μέλλοντες συνεργάται!

Ἡ νεότης τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ κρίσιμότερον στάδιον τῆς ἡλικίας του. Διότι κατὰ τὴν νεότητά του ὁ ἄνθρωπος θὰ δείξῃ ὁποῖαν κατεύθυνσιν θὰ δώσῃ εἰς τὴν ζωὴν του. Ἡ νεότης εἶναι τὸ προοίμιον εἴτε ἀγώνων πρὸς κοινωφελῆ δράσιν, εἴτε τὸ κατώφλιον ἠθικῆς ἐκλύσεως καὶ παρεκτροπῆς πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἐκφυλισμοῦ ὅπως δυστυχῶς συμβαίνει σήμερον εἰς τοὺς νέους μας οἱ ὅποιοι πίπτουν μὲ ὅλην τὴν διάθεσιν καὶ ὀρεξίν των εἰς τὰς αἰσχρὰς πλεϊάδας τῆς Κομμουνιστικῆς, Μπολσεβικικῆς, Ἀθεϊστικῆς, Τεκτονικῆς, Χίλιαστικῆς ἀνηθίκου καὶ τερατώδους προπαγάνδας. Διὰ τοῦτο ἡ μέριμνα περὶ τῆς νεότητος εἶναι σπουδαιότατης σημασίας. Ἡ μέριμνα αὕτη προσέρχεται καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ μεριμνῶντος διὰ τὸ μέλλον του, καὶ ἐκ τῶν παραγόντων ἐκείνων οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ ἔχουσιν ἐπίδρασιν εἰς τὴν νεαρὰν ἡλικίαν ὥς οἱ γονεῖς οἱ διδάσκαλοι, κυβερνήται, πολιτευταὶ καὶ λοιποί, διότι οἱ μὲν πρῶτοι δὲν διορίζονται διὰ νὰ διακηρύττῳσι τὰς ἀθεϊστικὰς αὐτῶν τάσεις ἐνώπιον νεογεννητῶν ψυχῶν, οὐδὲ νὰ ἐκφέρωσι δυσφορίας καὶ γνώμας ἀπελπιστικὰς διὰ τὰ ἐνίοτε ἀναγερόμενα σωτήρια ἰδρύματα τῆς νεολαίας, οἱ δὲ δεύτεροι δὲν ἐκλέγονται. καὶ δὲν λαμβάνωσι τὰς ψήφους διὰ νὰ πλουτίζωσι εἰς βάρος τῶν ἐκλεκτόρων, ἀλλὰ νὰ ὑψώνωσι φωνὴν ἐνδιαφέροντος, πόνου διὰ πᾶν ἀνορθωτικὸν ἔργον τῆς πατρίδος, οἰκογενείας καὶ θρησκείας, καὶ διὰ παντὸς μέσου νὰ τάσσονται πιστοὶ αὐτῶν ὁδηγοί.

Ἡ ἐποχὴ, τὴν ὁποίαν διανύομεν, εἶναι κρίσιμος, εὐρισκόμεθα εἰς μίαν κατάστασιν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ρευστὴν ἀπὸ ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀπόψεως. Ρεύματα διάφορα τρέχουσι πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις ἀπειλοῦντα νὰ σαρώσωσι τὰ ἀρχαῖα ἰδανικά καὶ τὰς ἠθικὰς ἀξίας. Ἰδέαι νέαι κοινωνικὰ συστήματα, καινοφανὴ ὑποσχόμενα ἐπιγείους παραδείσους κηρύσσονται γραπτῶς καὶ προφορικῶς καὶ μάλιστα ὑπὸ καθηγητῶν... ὁ νοῶν νοεῖτω. Ὅλαι δὲ αἱ καινοφανεῖς ἀρχαὶ στρέφονται πρὸς τὴν ἄπειρον νεότητα καὶ ζητοῦσι νὰ προσοικειωθῶσι διότι οὕτω θὰ ἐπικρατήσωσι.

Ἀπέναντι τῶν θεωριῶν τούτων ἡ νεότης πρέπει νὰ ἀμυνθῇ καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ἀλλὰ καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸ ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νεολαίας τῶν γονέων δηλαδὴ, τῶν διδασκάλων τῶν γνωριζόντων τὰς εὐθύνas, τῶν κληρικῶν ἔργον. Πάντες καὶ πάντες ἡμεῖς καὶ οἱ μνημονευθέντες παράγοντες τῆς ἀγωγῆς πρέπει νὰ ἔχωσι ὑπ' ὄψιν, ὅτι βάσις τῆς ὁρθῆς καὶ ἀποτελεσματικῆς ἀγωγῆς εἶναι ἡ θρησκείa. Ἄνευ θρησκείας οἰκογένεια καὶ Πατρίς δὲν ὑπάρχει. Ἡ θρησκείa εἶναι τὸ

τὸ φῶς. Ἡ θρησκεία εἶναι τὸ στήριγμα. Ἡ θρησκεία εἶναι ὁ ὁδηγός. Καὶ πᾶς ζῶν ἐν τῷ σκότει εἶναι τυφλὸς ὡς ὁ τυφλὸς τοῦ εὐαγγελίου. Ἡ θρησκεία λέγει τὰ προβλήματα ὅχι αἱ θεωρεῖαι τῆς ὕλης. Ἡ θρησκεία ἀγαπᾷ συμπληροῖ. Ἡ θρησκεία ἱκανοποιεῖ. Ἡ θρησκεία ἠθικοποιεῖ. Ἀγαπᾷ τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, πόσον εὐτυχεῖς θὰ εἴμεθα ἐάν ἔχωμεν ἐδραίαν καὶ σταθερὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις. Πόσον θάρρος καὶ δύναμιν εἰς τὴν ζωὴν μας. Ζῶντες δὲ θρησκευτικῶς ὡ φίλοι μου, θὰ ἐκδηλώνωμεν ἰδιαίτητα τὴν ζωὴν ἡμῶν, καὶ θὰ ἀποκτήσωμεν τὴν δύναμιν τῆς ἠθικῆς διότι τὰ πάντα πρόσκαιρα, τὰ πάντα μηδέν. Ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους. Ἐπιμεληθῆτε, ἐγκολπωθῆτε τὰς χριστιανικὰς καὶ ἠθικὰς ἀρχάς. Πολεμήσατε τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ ἡμιμάθειαν. Ἐνωθῆτε καὶ ἀποτελέσατε τὸν Πυρῆνα.

Μισήσατε τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην τοῦ αἰδῶνός μας. Κοπιᾶσατε. Ἐργασθῆτε. Ἐνωθῆτε. Μὴ προχωρῆτε ἕκαστος ἐξ ὑμῶν μόνος, ἀλλὰ δώσατε χεῖρα ἐνότητος πιστῆς, σταθερᾶς καὶ ἀκραιφνοῦς. Ἡ θρησκεία ὅχι μόνον δὲν θὰ περιορίσῃ τὴν ἐλευθερίαν σκέψεως, ὅπως λέγουν μερικά καθάρματα καὶ ναυάγια κοινωνικά, ἀλλὰ θὰ τονωθῇτε εἰς τὸ ἠθικόν, καὶ θὰ ἐξυψωθῆτε εἰς τὸ τέλειον. Ἡμεῖς οἱ νέοι φίλοι μου, θὰ ἀποτελέσῃτε τὴν κοινωνίαν τοῦ μέλλοντος. Στηρίξατε αὐτὴν εἰς τὸ ἀρραγὲς θεμέλιον τῆς πίστεως πρὸς τὸ ἄκρον ἀγαθὸν τὸ ὁποῖον προσφέρει ἡ θρησκεία ἡμῶν εἰς τὰς διατροφὰς τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ἀνθρωπίνον θάνατον τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς ὁπὰς τῶν μεταλλίων βελονῶν τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, αἱ ἀρχαὶ αὐτοῦ ἡ διδασκαλία αὐτοῦ εἶναι τὰ αἰῶνια τεκμήρια τῆς προόδου τῶν ἠθικῶν ἔθνων, ἀτόμων καὶ ὑπάρξεων. Ἐπ' αὐτῶν θὰ δυνηθῇτε νὰ διαχαράξετε τὴν ὁδὸν τῆς εὐημερίας καὶ προόδου ἡμῶν. Ἐλθετε καὶ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ

Οὗτος ὁ Ἅγιος Αἰμιλιανὸς κατήγετο ἀπὸ τὸ Δορόστολον, πόλεως τῆς Μοισίας τῆς Θράκης· ἦτο δοῦλος Ἑλληνας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Παραβάτου Ἰουλιανοῦ καὶ τοῦ Καπετωλίνου τοῦ Βικαρίου ἐν ἔτει 367, ἐσέβετο δὲ καὶ ἡγάπα τὸν Χριστόν, πιστεύων, ὡς ἀληθινὸν Θεόν, τὰ δὲ εἰδῶλα καὶ τοὺς πιστεύοντας αὐτὰ εἰδωλολάτρως ἀπεστρέφετο. Ὅθεν ἐμβὰς μίαν ἡμέραν εἰς τὸν εἰδωλολατρικὸν Ναὸν συνέτριψεν εἰς λεπτὰ τεμάχια τὰ εἰδῶλα, βαστῶν σφυρίον εἰς τὰς χεῖράς του, γελῶν καὶ μυκτρίζων τὴν ψευδὴ θρησκείαν των, πῶς ἄφηνον οἱ ἀνόητοι τὸ φῶς καὶ ἔπρεπον εἰς τὸ σκότος, λέγων πῶς εἶναι μωροὶ καὶ ἀναίσθητοι οἱ θεοὶ των, διότι δὲ ἡδυνήθησαν νὰ σώσουν τὸν ἑαυτὸν των. Βλέπων ὁ Ἅγιος τὴν ἐπιτοῦσαν, ὅτι ἐσύροντο πολλοὶ εἰς κριτήριον διὰ τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο καὶ ἐδέροντο οἱ ἄθωοι ἀνηλεῶς, μὴ γνωρίζοντες τίποτε, διότι οὐδεὶς εἶδε τὸν Ἅγιον, ὅταν ἔπραξε τὸ τοιοῦτον πραξικόπημα ἐναντίον τῶν ἁσεβῶν, ἔκρινε καλὸν νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ τοὺς ἄθῳους καὶ νὰ φανερωθῇ ὅτι Αὐτὸς εἶναι ὅστις συνέτριψε τοὺς μωροὺς καὶ ψευδωνύμους θεοὺς των, ἐλέγχων φανερῶς τὴν πλάνην, ἣν εἶχον νὰ στηρίζουν τὰς ἐλπίδας των εἰς τὰ μάταια εἰδῶλα.

Ὅθεν συλληφθεὶς ἐδάρη ἀνήλεως καὶ ἀσπλάγγως μὲ βούνευρα, ἐρρίφθη ἔπειτα εἰς τὴν φωτιὰν καὶ διεφυλάχθη ἀμίαντος, ὑποστὰς καὶ διάφορα ἄλλα μαρτύρια ὑπὸ τοῦ ἀσεβεστάτου Βικαρίου, ὅπου ἐνίκησεν ἡ μεγάλη τοῦ Κυρίου δύναμις. Μετὰ παρέδωκε τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ, λαβὼν τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον, καὶ ἐτάφη τὸ ἅγιόν του σῶμα εἰς τόπον καλούμενον Ράβδος τῇ 18 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 361 μετὰ Χριστόν.

Πόσῃ εὐγένειαν ψυχῆς καὶ πόσῃ μεγαλειῶν ἀποκτοῦν καὶ οἱ ἀσημότεροι ἄνθρωποι ὅταν ὁμιλήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν των ὁ Χριστὸς καὶ ἀνάψῃ εἰς τὴν καρδίαν των τὸ πῦρ τοῦ Θεοῦ ζήλου!

Οὐ ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Συναξάριον Νικοδήμου Ἀγιορῆτου. Τόμος Β'. Σελὶς 190.
Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία Θεοδωρήτου. Βιβλίον Γ'. Κεφ. 27.
Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Αἰμιλιανοῦ, Προσβυτέρου Γεωργίου Α. Βουτέρη.
Μηνιαία Βενετίας 1852.
Ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου. Ἀλεξάνδρεια 1876.

ΙΟΥΛΙΟΥ 18

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ψαλτήριον

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε·
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεή-
σεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἑπαρσὶς
τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Εἰς Στίχους ΣΤ'.

Ἐὰν ἀνομίαις παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι
παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστίν.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν. Ἐὰν ἐν ἀνομίαις παρατηρήσεις.

Ενέδυσας Κύριε, τὸν ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήτητον,
καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σε βασάνου, ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπη-
νεγκεῖν ἀθλητικῶς, καὶ μαρτυρίου στέφανον δέξασθαι δι' οὗ ἡμῖν συγ-
χώρησιν, ἁμαρτημάτων κατέπεμψον, Ἰησοῦ παντοδύναμε ὁ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε. Ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου
εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ελαμψεν ἡ μνήμη σου, ὡς ἄλλος ἥλιος σήμερον, Αἰμιλιανὲ παμμακά-
κάριστε, θαυμάτων ταῖς λάμπουσιν ἄει καταναγάζων πιστῶν τὰς
καρδίας, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, διασκεδάζων σθένει τοῦ Πνεύ-
ματος, διὸ καὶ συνελθόντες σε, μελωδικῶς μακαρίζομεν καὶ τὴν θεῖαν
σου ἄθλησιν ἱερῶς ἑορτάζομεν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας μέχρι νοκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας,
ἐλπίζατο Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σταυρὸν ὀπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου Κύριε, καὶ τῷ ξήλῳ πυροῦ-
μενος, εἰδῶλων ἐνέπηρε τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ

ΛΙΤΗ

Ἦχος α'. Στιχηρά. Ἰδιόμελα.

Ἐνφραίνον ἐν Κυρίῳ πόλις Δοροστόλου· ἀγάλλου καὶ χόρευε λαμπροφοροῦσα, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ πολυούχου σου· ἐν σοὶ γὰρ ἐτέχθη Αἰμιλιανὸς ὁ ἔνδοξος μάρτυς καὶ ἀθλοφόρος, οὗ τῆς σοροῦ ἐν κόλποις κατέχουσα, ὡς θησαυρὸν πολύτιμον. Ἀπόλαυε τῶν θαυμάτων τὰς ἰάσεις, καθαιροῦσα δὲ τὰ εἰδῶλα, καὶ πιστῶς εὐχαριστοῦσα βόησον τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ, τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων ρῦσαι ἡμᾶς Κύριε δόξα σοι.

Τῇ τῶν Ἀσμάτων φαιδρότητι τὴν παροῦσαν λαμπρύνομεν ἑορτήν, καὶ ἠγήσομεν τὰ τοῦ μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ ἀγωνίσματα· πρόκειται γὰρ ἡμῶν εἰς εὐφημίαν ὁ τρισένδοξος ἀθλητής, ὅστις τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς ἀνδρείως ἀνελών, πρὸς τὸ στάδιον τῆς ἀθλήσεως σταθερῶς ἦλτο καὶ τὰ νικητήρια ἐνδόξως ἀπενεγκάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀγῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τετέλεκα, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὸν στέφανον, ἐξ ὕψους, ἐδέξω, μεγαλομάρτυς Αἰμιλιανέ. Χορεύσωμεν ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, διότι ἀπήμβλυνας τῶν δολίων τὴν θρασυστομίαν, καὶ ἐκήρυξας τὸν Χριστὸν ἐν παρορησίᾳ. Ἐθρασυας τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων συγχορεύεις καὶ πρεσβεῖς ὑπὲρ ἡμῶν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων Σε, καὶ μεσίτευσον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Λόξα ἡχ. β'.

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ πνεῦμά σου Αἰμιλιανέ μάρτυς σοφέ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον· σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γεγονός ὑπέρμαχος, ἐν τῷ σταδίῳ ἀθλήσας, ὡς ἀδάμις στερεὸς· μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου σταυρωθέντα, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ κόσμου, τῶν θανάτων ἔλπας τὴν ἐνέργειαν, τοῖς πᾶσι παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως· διό σου τὴν μνήμην ἑορτάζομεν δοξάζοντες τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι Μήτηρ τοῦ Θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἀπόστιχα.

Ὡς Γενναῖον ἐν Μάρτυσι. Ἦχος δ'.

Φιλομάρτυρες ἅπαντες, πανταχόθεν συντρέξατε, καὶ τὴν θεῖαν ἀθλήσιν ἑορτάσατε, τοῦ μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ βοῶντες πρὸς Κύριον ἱκετεύοντες πιστῶς ταῖς πρεσβείαις τοῦ μάρτυρος δυσωπηθῆτε· ἐκ παντοίων κινδύνων βλάβης ρῦσαι ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν ἡμᾶς τὰς ἰάσεις σου.

Στιχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχέ μοι.

Ἐκ νεότητος Ἁγίε, συμπαθέστατος γέγονας, ἔλεων τοὺς πένητας καὶ τοὺς πᾶσχοντας, αἰχμαλώτους καὶ λοιπούς, ποικίλας νόσους ἰώμενος, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς τὴν συνήθη συμπάθειαν ταύτην ἔνδοξε, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἱκέτας ἀθλοφόρε, ἐκ παντοίων ἀλγηδόνων καὶ πειρασμῶν ἑλευθέρωσον.

Στιχ. Δίκαιος ὡς φοιτῇ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἢ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Κατὰ χρέος τιμῶμεν σε Αἰμιλιανέ μάρτυς ἔνδοξε, ὡς ἡμῶν θερμότατον ἀντιλήπτορα, ὡς βοηθὸν ἀκαταίσχυτον, προστάτην ὡς μέγιστον, εὐεργέτην δὲ κοινόν, τῶν Μαρτύρων καλλόπισμα πλουσιώτατον, τῶν πιστῶς προσιόντων ἀθλοφόρε, καὶ τὴν σκέπην σου αἰτούντων ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρέσβευε.

Λόξα ἡχ. β'.

Φιάλας πεφύκασι τῶν ἀρωμάτων, αἱ σιαγόνες σου, Αἰμιλιανέ παναοίδιμ'· εὐωδίαν τοῖς πιστοῖς ἐκπέμπουσι πνευματικὴν, καὶ πᾶσαν μὲν τῶν δαιμόνων ἀπελάσας ἐπήρρειαν, παρέχουσα δὲ τοῖς ἐν πίστει προσερχομένοις τῷ Ναῷ σου ἱαμάτων χαρίσματα, καὶ τούτοις ἐνίσχυσον εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς σωτηρίας· οὕτως οἶδε Κύριος δοξάζειν τοὺς αὐτοῦ δοξάζοντας καὶ βοῶντας ἀπαύστως Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν Θεός.

Ἀδιδευτε Πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολογία. Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Λίθος τίμιος τῆς Ἐκκλησίας, φυλαττόμενος ἐν τοῖς ταμίοις, τοῖς οὐρανίοις γέγονας, Ἁγίε, τοὺς προσκυνοῦντας τοὺς λίθους διήλεγξας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες· μάρτυς ἔνδοξε Αἰμιλιανέ γενναϊότατε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπόστιχα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Α'. Συγχολογίαν. Καθίσματα. Ἦχ. πλ. α'.

Τὸν προστάτην τὸν μέγαν ἀνευφημήσωμεν, τῶν Μαρτύρων τὸ σκεῦος τὸ τιμιώτατον, χαῖρε Ἁγίων καλλονὴ ἀπαστράπτουσα, ἀντιλήπτωρ τῶν πιστῶν, ἀπάντων τε τῶν δικαίων, τῶν προστρεχόντων ἐν πίστει ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ σου, Αἰμιλιανὲ ἀξιόγαστε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀγείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἑλλείψης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὴν β' Συγχ. Ἦχ. α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ πάντων βασιλεῖ, ἐδυσίσας μάρτυς, θυσίαν καθαρὰν, προσεήνοχας μάκαρ, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου πυρὸς καμίνου οὐκ ἔσπηξας· ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν σου μνήμην ἑορτάζοντες ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρτωλῶν σωτηρία καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία καὶ σώσεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν πολυέλαιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν πανύχοις ἤσμισιν, ἡμᾶς ὑμνοῦντας, καὶ πρὸς σέ ὁρροῖζοντας μετ' εὐλαβείας ἱερός, σκέπε καὶ φρουρεῖ πρεσβείαις σου, Αἰμιλιανέ, Μάρτυς παναοίδιμε.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σαῖς ἀγρύπνοις Δέσποινα Παρθενομήτορ, ἱκεσίας φύλαττε τοὺς σέ ὑμνοῦντας εὐλαβῶς καὶ εὐφημοῦντας τὴν ἄθλησιν. Αἰμιλιανοῦ τοῦ γενναίου μάρτυρος.

Δίκαιος ὡς φοινὴ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Συγχ. Ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀλλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ματθ'. Γ'. 16-23. Τὸ πᾶσα πνοή. Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἰπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι, ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι, ὡς αἱ περιστεραί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, παρα-

δώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀγθήσεσθε ἕνεκεν ἡμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσετε. Δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τί λαλήσετε. Οὐ ἡμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστατήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὃ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Ὁ 50ὸς ψαλμός. Δόξα ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Τὸ Ἰδιόμελον Ἦχος β'.

Μὴ μὲ χειμαζόμενον ἐν ἀπορίαις παντοίαις, καὶ κατατρυχόμενον, ἐν ἀλγειναῖς ταῖς ὁδύναις, ψυχῆς τε καὶ σώματος, οὐ στερήσεις Ἁγίε ἐπισκέψης· ἀλλ' οἰκτεῖραι με τὸν δέλιον, δέξαι τὴν δέησιν, ἣν ἀπὸ καρδίας προσφέρω σοι Θεὸς γὰρ σὲ παράκλησιν, καὶ παραμυθίαν πιστοῖς δέδωκεν, ὅθεν εὐχαρίστως κραυγάζω σοι θεράπων τοῦ Χριστοῦ, μὴ μοῦ παρίδης τὴν δέησιν τὸ συμφέρον ποιήσον.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ: ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.

Θαλάσσης τὸ Ἐροθραῖον πέλαγος.

Ἐπεραγία Θεοτόκε.

Τὰ δεῖα καὶ ὑπερένδοξά σου θαύματα, προθυμουμένῳ νῦν, ἀνευφημήσαι ἀνάγνε πιστῶς, τὴν σὴν χάριν μου βράβευσον, καὶ τὴν ψυχὴν μου φαιδρυνον, τῇ φωταυγίᾳ σου, Πανάχραντε.

Τὸν Θεοῦ Λόγον ὑπερφωῶς ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε Πανύμνητε, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἰσχύν τε, καὶ ασφαλείας δύναμιν, τὴν σὴν Πανάχραντε, εἰκόνα θεῖαν ὄντως εὐσεβῶς νῦν πλουτοῦσα ἡ πόλις τὴν χάριν ἀδιάσπαστον ἔχει, διὸ καὶ κανχᾷται ἐν σοί.

Τῆς πάλαι κιβωτοῦ, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ὁ σὸς Ναός. Παρθενομήτορ, ὥφθη τοῖς ἐν γῇ, οὐ τὰ σύμβολα φέρων νῦν, ἀλλὰ διαγνωρίζων πιστῶς, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Κανὼν Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Αἰνέσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, καὶ τούτου τὸν Μάρτυρα, ἀνευφημήσωμεν, ἐναθλήσαντα νομίμως, καὶ τῆς νίκης τὸ στέφος ἀράμενον, σθένει τοῦ Πνεύματος.

✓ Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι, ἀσθένειαν ἐνδοξε, Μάρτυς φορέσαντος, ἀπεγύμνωσας εἰδώλων ἀσθενείας, τὸ μάταιον φρούραγμα, θεομακάριστε.

Δόξα.

✓ Μονάδα Θεότητος, ἐνιζομένην ταυτότητι, αἰοῖδιμε φύσεως, χαίρων ἐκήρυξας καὶ πολύθεον, διέλυσας ἀπάτην, ἀθλήσας στεροτάτα, ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡδὴ α'.

✓ Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμὸς τῆς καρδίας μου, ὑπάρχει Πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, κατανοοῦμενον.

Καταβασία.

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἑπεραγία Θεοτόκε.

Ενόκησεν ἐν σοί ὁ κατοικῶν τοὺς Οὐρανοὺς, Ἄχραντε, ὃν ἐκτενῶς αἰτῆσαι, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

✓ Ρυόμενον τοὺς βροτούς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, τὸν τοῦ παντός αἴτιον, Ἄχραντε σαρκὶ ἀπεκύησας.

✓ Ἰάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ χαριτόβρυτος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἀγνῆς Εἰκὼν ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Ως δρόσος ἐαρινή, ἡ εὐφροσύνη σου αἰεὶ ῥέουσα, τὰς ψυχὰς καὶ νῦν ἀρρήτως δροσίζει τοὺς θαύμασι.

Ὡδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

✓ Ἀύχνος τοῖς ποσὶ σου ἐγεννήθη, καὶ φῶς σοῦ ταῖς τρίβοις ἀληθῶς, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δι' οὗ καθυπεσκέλισας, παρανομοῦντων βήματα, μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

✓ Ἰθύνας νοός σου τὰς πορείας, πρὸς Θεοῦ θελήματος, σοφέ, λιμένα γαληνότατον, πολυθείας θάλασσαν, κυματομένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διέφυγες.

Δόξα.

✓ Αἰμιλιανοῦ τοὺς θεοὺς ἄλλους, τὴν πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν κατεπλάγησαν, Δυνάμεις αἱ οὐράνιαι, ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρκον, ταπεινωθεὶς καταβέβληκε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

✓ Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαθοῦσα, ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοκετῷ, Παρθένος μετὰ γέννησιν, Παρθενομήτωρ ἔμεινας· τὸν Πλάστουργόν γὰρ ἄχραντε, ἀπάσης κτίσεως τέτοκας.

Καταβασία.

✓ Τοὺς σοὺς ὑμολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, διάσπον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θεῇ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Ἀπχσις.

Κάθισμα. Ὡς γ'· Θεῆς πίστεως.

✓ Πυροπολούμενος, τῷ Θεῷ ζήλῳ, πῦρ δμόδουλον, οὐκ ἐποήθης, ἀλλὰ ἐπελθὼν ἀποτήρ θελήματι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὀλοκαύτωσαι, καὶ τῷ Δεσπότη ὡς θῦμα προσήνεξαι. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτενε δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

✓ Θεῆς φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον φυλάξας σε, ὡς πρὸς τοῦ τόκου Μητέρα πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτενε σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ δ'.

Ἑπαρθένα σε ἰδοῦσα.

Ἑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

✓ Ἡ πανάμωμος καὶ μόνη ἁγιωτέρα, τῶν οὐρανίων νοῶν ἐνδειχθεῖσα, Παρθένε, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου πάσης περιστάσεως, τοὺς προσκυνοῦντας τὴν σεπτὴν σου μορφήν.

✓ Φωτοφόρον σε λυχνίαν φωτὸς τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν γαστρὶ βαστάσασαν, γινώσκομεν Κόρη, ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φωτὶ σου καταύγασον, πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

✓ Ἀπὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει, Θεογεννήτορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεῖα Εἰκὼν σου τῷ πόθῳ, ταύτης ἀναφθέντες θερμῶς. Διὸ σὲ δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττους.

✓ Ἰδοὺ Εἰκὼν πανσέβαστος, δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ προσπέσωμεν ταύτῃ, τὴν τοῦ πρωτοτύπου αὐτῆς χάριν, ἐξαιτούμενοι, ἥν περ καὶ ἐτοιμῶς δοξάζομεν.

Ὡδὴ δ'.

Ὁ Καθήμενος ἐν δόξῃ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ πρέσβυν ὑπὲρ ἡμῶν.

✓ Ὁ Θεοῦ σου θεὸς ἔρως, παραδόξως ἀνέφλεξε· ὅθεν τῶν μαστίγων, τὸ πικρὸν καὶ πυρὰν ἐγκαρτερήσεως, καὶ τοὺς Θεοὺς τῶν ἀθέων ἐνεπύρησας, καὶ ψυχὰς παμμάκαρ, τῶν πιστῶν κατεδρόσισας.

Υπερείδες τὰ παρόντα, διὰ μόνα τὰ μένοντα, καὶ τῷ θεῷ πόθῳ, ὅλην τὴν ψυχὴν σου προσέδωκας· τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος ὄθεν ἔλυσας, ἀθλοφόρε Αἰμιλιανὲ ἀξιόγαστε.

Λόξα πατρί.

Μίαν φύσιν, μίαν δόξαν, τρισηλίου θεότητος εὐσεβῶς δοξάζων Αἰμιλιανὲ πρὸς τὸ στάδιον, ὡς στρατιώτης γενναῖος εἰσεληλύθας, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν ἰσχυρὸν κατηδάρισας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Αἰγιάσματος σε τόπον τοῦ ἡμᾶς ἀγιάσαντος, Παναγία Κόρη, μόνην εὐρεθεῖσαν δοξάσωμεν· δι' οὗ οἱ γῆν κατοικοῦντες οὐρανώθημεν, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς ἡξιώθημεν.

Καταβασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαξε, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Ὁ Κύριε μου φῶς. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ θεῖον ἀληθῶς, περιτείχισμα Δέσποινα, δεδωρόηται τῇ σῇ πόλει, τὴν σεπτὴν σου Εἰκόνα, καὶ ἀσειστον ἐδραῖωμα.

Σὺ Ἀχραντε Ἀγνή, ὑπερήλυσας ἅπαντα, τῶν οὐρανίων τὰ πλήθη, τῷ πανσέπτῳ σου τόκῳ. Διό σε μεγαλύνομεν.

Τοῦ Πνεύματος τερπνός, εὐωδία ἐκπέμπων σός, παράδεισος ὡσεὶ Κόρη, ὁ Ναὸς ὁ κατέχων τὴν σὴν Εἰκόνα δέδεικται.

Θησαυρίσμα Ἀγνή, ὡς πολῦτιμον ἔχουσα, ἡ πόλις σου Θεοτόκε, τὴν σεπτὴν σου Εἰκόνα, τὴν χάριν ἐκπορίζεται.

ᾠδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ.

Ρανίσι κατέσβεσας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου, Αἰμιλιανὲ πῦρ ἀθείας· ὅθεν θαυμάτων πηγὴν ἀνέβλυσας, λίμνας ἀνατέλλουσιν παθῶν, νόσους κατακλύζουσιν, καὶ βυθίζουσιν δαίμονας.

Ταθέντα σε τύπτεσθαι, ὁ δυσσεβὴς προσέταπεν. ὅθεν παραττόμενος τὴν σάρκα, καὶ ταῖς αἰκίαις τραυματίζόμενος, τοῦ τραυματισθέντος ἐν Σταυρῷ, πάθος ἐξεκόνισας, Ἀθλητὰ τὸ μακάριον.

Λόξα πατρί.

Υπάρχων ἀνάπλεως, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀνιάτους θερωπεύεις· ἀρρωστημάτων πᾶντες τὸν καύσωνα· πνεύματα διώκεις πονηρὰ πᾶσι τοῖς ἐν θλίψει, βοηθεῖς ἀξιόγαστε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ρομφαία τρωθέντα με, τῆς ἁμαρτίας ἴασαι, τῷ δραστηκωτάτῳ σου φαρμάκῳ, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κηῖσας, λόγῳ τὸν τρωθέντα δι' ἐμέ, Ἀχραντε καὶ τρώσαντα τὴν καρδίαν τοῦ ὄψεως.

Καταβασία.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θεῇ δόξῃ σου, Σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνουσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ᾠδὴ στ'.

Θύσω σοὶ μετὰ φωνῆς.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Στόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ Παντάνασσα, σὲ Θεοτόκε ὑμνοῦμεν, καὶ δοξάζομεν πόθῳ, σὴν προστασίαν, ὅτι πάντας εὐφροσύνης εἰκόνι σου ἐπλασας.

Τάξεις σε, ἀσωμάτων Ἀγγέλων γεραίρουσι, καὶ τῶν Ἀγίων χορεῖται, καὶ ἡμεῖς σὺν τούτοις νῦν συνελθόντες, μετὰ πόθου, χαριστήρια ἅσματα μέλομεν.

Χαίροντες, τῆς Ἀγνῆς τὰ θαυμάσια ἄσωμεν, ὅτι τὴν θείαν Εἰκόνα, ὑπ' ἐλαίαν πάλαι καλυπτομένην, θαυμασίως, ὡς θησαυρίσμα ἡμῖν διαπέφηνε.

Ἰσχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καίχημα, καὶ ἱατροῖν Παρθένε, νοσημάτων πάντων νῦν ἐκλυτροῦται, καὶ παντοίους πειρασμοὺς καὶ κινδύνους ἐκκροῦνται.

ᾠδὴ ι'.

Ἦλθον εἰς τὰ βᾶθρα. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ.

Ὀλβιος καὶ πλήρης θείας δόξης, τῷ μαρτυρίῳ, μάκαρ, ἐξημάτισας καὶ μετ' Ἀγγέλων, τοὺς οὐρανοὺς, κατοικεῖς δεόμενος, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω· ἀθανασίαν ὄθεν, διαμένουσιν κατακληρώσω, θανατωθεῖς, διὰ πόθον ἐνδοξε, τοῦ τὰ πάθη θανάτων.

Λόξα πατρί.

Μύρον ἀναβλύζει οἷα ρεῖθρον, ἢ τῶν λειψάνων σου θήκη, σοῦ πανόλβιε γενναῖε μάρτυς· καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε, τῶν ἀνθρώπων ἀρρώσθημα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εἴα μὲν ἐτρώγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν θανατηφόρον· σὺ δὲ Πάναγνε ζωῆς τὸ ξύλον, καρπογονεῖς, οὗ ἡ γεῖσις ἅπαντες τοὺς θανόντας ἀνεξώσωσεν.

Καταβασία.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάσωμεν.

Αἰχμας παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῷ ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ τὰ ὑμνητήρια, Αἰμιλιανῷ δεῦτε συμφώνως ἀναμέλψωμεν, ἀπαστρέπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπελαύνων τῶν εἰδώλων τὴν σκοτομυαίναν, καὶ παρέχεις τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἀφθονον, τοῖς κραυγάζουσι. Χαίροις μάρτυς πολυάθλε.

Ὁ οἶκος

Ὁ δεσπότης τοῦ σύμπαντος Κύριος, ὁ χαρίσμασι ποικίλοις τοὺς ἁγίους αὐτοῦ κατακοσμήσας προσιδὼς τὴν πρὸς αὐτὸν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἀγαπητικὴν διάθεσιν, οὐ μόνον τοῦ μαρτυρίου ἡξίωσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων ἐδωρήσατο· πολλοὶ γὰρ βωβοί, ἄλλοι, λαλεῖν σοι πρεσβεία ἡξίωσαν τῷ Ναῷ σου προστρέχοντες, καὶ ἄλλας ἰάσεις παρέχεις τοῖς πιστοῖς προσιοῦσί σε, Αἰμιλιανὲ μάρτυς πολυάθλε.

Τῇ 11^ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου. Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Αἰμιλιανοῦ τοῦ θαυματουργοῦ καὶ ἱαματικοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων Παύλου, Θεῶς καὶ Ὁσλεντίνης, Τακίνθου Μαρκελλίου, Δασίου, Μύρωνος, Παμβώ, Θεῖου, Σεφάνου ἀρχ. Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωάννου Μητροπολίτου Χαλκηδόνος, Ἰωάννου τοῦ ἐν Κιέβῳ ἀρχιεπισκόπου Ρώσσοι. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Καλλιστράτου. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ Ζ'.

Ἐν τῇ καμίνῳ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγιοτέραν, τῶν Χερουβὶμ σὲ ἀπειργάσατο, χρόνῳ γεννηθεῖς ὁ ἄχρονος τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς Λόγος συναΐδιος. Εὐλογημένη γοῦν ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε.

Πεποικλιμένη τῇ θεῇ δόξῃ ὤφθης Δέσποινα, μόνη ἐν γαστρὶ βαστάσασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ θαυμάτων ὄντως πέλαγος, εὐλογημένη σύ, τῶν προσφύγων τῶν σῶν ἀναδέδειξαι.

Ὑπερβλύζουσιν οἱ τῶν θαυμάτων θεῖοι Πάναγνε, ἀληθῶς κρατηροὺς σου τοῖς πιστοῖς, καὶ μυρίζει τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τοῦ Ναοῦ ἐκβλύζον θεῖον εὐδωδες Ἀγνή Μύρον σου.

Δράμετε ἐνταῦθα μετ' εὐφροσύνης πλήθη τῶν εὐσεβῶν, ἴδε ἡ Ἀγνή προβάλλεται ἐναντὶς παραδόξως τὸ ἐκτύπωμα, ὅπερ ἀσπάζόμενοι λύτρωσιν κινδύνων αἰτήσασθε.

Ὠδὴ ζ'.

Ὁὐκ ἐλάτρευσαν. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε.

✓ Ἀμπερνόμενος τῇ χάριτι, μακάριε, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὴν τῆς καμίνου πυρὰν, ἐπὶ λῦθες καὶ ἔψαλλες, Μάρτυς θεόπνευστε Ὑπερῶμνητε ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

✓ Πυρακτούμενος τῷ ἔρωτι, μακάριε, τοῦ ἐραστοῦ σου Χριστοῦ, τὸ πῦρ οὐκ ἐπτήξας ἐν ᾧ δροσιζόμενος, Πνεύματι ἔψαλλες Ὑπερῶμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ἀόξα Πατρί.

✓ Ωραιότητι, τῶν ἁθλῶν ἐξωμοίασαι, τοῖς Ἀχράντοις σοφέ, ἀρετὰ τῷ Χριστῷ, μετ' ὧν παριστάμενος μέλεις γηθόμενος. Ὑπερῶμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Κυριῶνυμε Θεόνυμφε τὸ χαῖρέ σοι, πίστει κραυγάζομεν καὶ γὰρ ἐκύησας, χαρὰν ἀνεκλάλητον, Χριστὸν τὸν Κύριον, ὧν καὶ κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Καταβασία.

Ὁὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες ἔχαιρον ψάλλοντες, Ὑπερῶμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ὠδὴ η'. Αὐρωπὴν τοῦ παντός Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Υμνοδίαῖς ἐνθέως τιμῶμεν, τὴν Μητέρα Κυρίου τὴν ἄχραντον, τὴν ἐν μητρᾷσιν ἀνάνδρον καὶ Παρθένους Μητέρα, δι' ἧς ἐσώθη ἐκ θανάτου τὸ γένος τὸ βρώτειον.

✓ Ἰερεῖς καὶ λαὸς εὐφημοῦσέ σε, Ἀθηναίων ἡ πόλις ἀγάλλεται, τὴν σὴν Εἰκόνα Δέσποινα, κεκτημένη, ἀρετῆς, θαυματουργοῦσαν, καὶ πιστῶς ἐγκανχάται τὸ πλήρωμα.

✓ Ωρζίσθης Ἀγνή παντευλόγητε ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, ὠράισον οὖν ἅπαντας τοὺς τιμῶντας σε πόθῳ, τῶν ἀρετῶν τε καλλονῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν φαίδρυνον.

✓ Τῷ Υἱῷ σε Παρθένε παρίστασαι, οὐ τὸ κράτος τὰ σύμπαντα τρέμουνσι. Τοῦτον οὖν καθικέτευε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ἐκλυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας Εἰκόνα σὴν.

Ὠδὴ θ'. Τοῦ ἁγίου Παιδὸς εὐαγεῖς. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

✓ Ἀύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, δεσμοῖς ἀντὶ σοῦ τὸν κατεχόμενον, πάνσοφε ἀπέλυσας, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, αὐτοθελῶς ἐχώρησας, βοῶν πανεύφημε. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

✓ **Ε**ὐρέθην ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι, μὴ ἐπερωτῶσιν ἐπεφάνην δὲ ἐκράζεις δοῖδιμε· σύνετε παράνομοι· ὥς γὰρ ἄρνιον ἄκακον, τεθῆναι ἐσπεύσας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί.

✓ **Ο** μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν, Αἰμιλιανὸς συνεκαλέσατο, προθεῖς, ὡς ἐδέσματα τούτου τὰ παλαίσματα· πνευματικῶς τρυφήσωμεν, πιστοὶ καὶ μέλψωμεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

✓ **Σ**ταγόνα μοι ὄμβρισον ἑλέους, πηγὴν τοῦ ἑλέους ἡ κηύσασα, καὶ τῆς ἁμαρτίας μου, ξήρανον ὄμβρηματα, καὶ τῆς ψυχῆς μου προῖνον ἄγρια κύματα, Παρθέने Θεοτόκε Μαρία, ἵνα σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν, ἐδλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο· τότε μὲν τυποῦμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος τὴν οἰκουμένην ἥπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ β'. Αἶθος ἀχειρόμηνος. Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Βέλεσι δεινῶν πληρωθέντας Παρθέने, πάντας ἡλευθέρωσας θεία καὶ δραστηκὴ σου Δέσποινα ἐνεργεῖα, Εἰκόνι τῇ ἁγία σου θλίψεις ἡμῶν διασκεδάσασα.

Εχει σὴν Ἁγίαν Εἰκόνα θεογεννήτορ ἡ σὴ πόλις στήριγμα καὶ καύχημα ὄντως ἐπὶ αἰτία γίνεται πρὸς ὕψωσιν, τεῖχος αὐτῆς πρὸς δύναμιν, ὄντως παναμώμητε Δέσποινα.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν τῶν οὐρανῶν τὴν εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου καταλειφότες ταύτην δοξάσωμεν, τὴν τοῦτον χαριτώσασαν αὐθις τῶν θανάτων τῇ χάριτι.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως, ὃν ἔκτενῶς ἰκέτευε φωταγωγήσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε

Ὠδὴ β'.

Τοῦ Ἁγίου. Εἶσα μὲν τὸ τῆς παρακλῆς. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ.

✓ **Ι**δεῖν ἐφίεμενος τὴν ἄρρητον Θεοῦ εὐφροσύνην καὶ τερπνότητα, πάντων τερπνῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἡδέως κατεφρόνησας, ἔνδοξε, καὶ χαίρων τὸ μαρτύριον ἡνυσας· ὅθεν σὲ πόθῳ μακαρίζομεν.

✓ **Ω**ς θῦμα ὀπτόμενος πυρί, Πανεύφημε, τοῦ τυθέντος ὥσπερ πρόβατον, θεία τραπέζῃ προσηνέχθης, ὁμῇ πνευματικῇ συντηρούμενος, καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος· ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν.

✓ **Σ**ήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἐξέλαμψεν. Ἀθλοφόρε ὑπὲρ ἥλιον, πᾶσαν εὐφραίνουσα καρδίαν, πιστῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν ἐπαξίως μακαρίζωμεν.

Δόξα Πατρί.

✓ **Η**τῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτὴ ὁμήγυρις, συμπολίτην σε ἐκτήσατο· Μάρτυρες πάντες οὖν αὐτοῖς σε, χορευόντα ὀρώντες ἀγάλλονται· μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, Μεγαλομάρτυς μεγαλύνουμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτὶ με καταύγασον τῷ σί Πανύμνητε, τὸν ἐν σκότει πορευόμενον· δίδου μοι χεῖρα βοηθείας· τὰ νέφη τῆς ψυχῆς ἀπέλασον· παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κόπασον, ἀπεγνωσμένον καταφύγιον.

Καταβασία.

Απὸς γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι, λαμπαδοχούμενος, πανηγυρίζτω δε, αὐτῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος καὶ βοάτω· χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθε.

Ἐξαποστειλάριον.

Φῶς ἐναλοῖσιν Λόγε.

Φῶς νοητὸν ἐν καρδίᾳ, σὺ κατηυγάσθης, θεόφρον, φῶς τὸ ἐκείθεν ἐκπέμπον, τοῖς λιτανεύουσι πιστῶς, τῷ ἱερῷ σου τεμένει φρούρει καὶ σκέπε παμμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Τὸ σὸν πολίτευμα, Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις, τοῖς Ὁρθοδόξοις τὸ νίκος, κατὰ βαρβάρων παρέχον, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἦν ἐδωρήσω Χριστιανοῖς προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ἡχος πλ. δ'. Τί ἡμᾶς καλέσωμεν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις οὐτοῦ.

Ωφθης διανυγία τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ λίθος διανυγής, τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐνανθήσας καρτερῶς, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν. Καὶ τρέψας τῶν ἀθένων τὴν παράταξιν καὶ νίκην κατ' αὐτῶν μάρτυς ἀράμενος· διὸ σὲ πιστεῖ δοξάζωμεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον, Αἰμιλιανὲ ἐνδοξε, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ωφθης διανυγία τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ λίθος διανυγής, τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐνανθήσας καρτερῶς, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν. Καὶ τρέψας τῶν ἀθένων τὴν παράταξιν καὶ νίκην κατ' αὐτῶν μάρτυς ἀράμενος· διὸ σὲ πιστεῖ δοξάζωμεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον, Αἰμιλιανὲ ἐνδοξε, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Θύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ τῇ ἀηττήτῳ δεξιᾷ, καὶ λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητά, γαλήνης μὴ ληγοῦσης ἐμφορούμενος, καὶ δόξης μὴ θεούσης ἀξιούμενα, Αἰμιλιανὲ γενναιοῦτα, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Θύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ τῇ ἀηττήτῳ δεξιᾷ καὶ λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητά, γαλήνης μὴ ληγοῦσης ἐμφορούμενος καὶ δόξης μὴ θεούσης ἀξιούμενα, Αἰμιλιανὲ γενναιοῦτα, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Μέλεις οἰκείοις ἐδόξασας τὸν ἀθάνατον Θεόν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀθανάτων δωρεῶν, ὅθεν συμμετόχον σοφέ· δεικνύει, καὶ

δοξάσει σε μακάριε, σημείοις καὶ δυνάμεσιν ἐκάστοτε, καὶ γὰρ πηγὴ ἁγιάσματος ἡ σὴ μνήμη πᾶσι πρόκειται, Αἰμιλιανὲ ἀήττητε, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μέλεις οἰκείοις ἐδόξασας τὸν ἀθάνατον Θεόν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀθανάτων δωρεῶν, ὅθεν συμμετόχον σοφέ· δεικνύει· καὶ δοξάσει σε μακάριε, σημείοις καὶ δυνάμεσιν ἐκάστοτε, καὶ γὰρ πηγὴ ἁγιάσματος ἡ σὴ μνήμη πᾶσι πρόκειται, Αἰμιλιανὲ ἀήττητε, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ. ἡχος δ'.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν θερμὸν ἡμῶν προστάτην καὶ πρόμαχον, τοὺς γενναίους κατατροπώσαντα καὶ βαλόντα τοῦ τυράννου τὰ ἔνεδρα· Αἰμιλιανὸν τὸν ἔνδοξον μάρτυρα, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα, τῶν μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν μαστηγώσεις καὶ φλόγας καμίνου, πυρὸς ἀνδρείως ὑπομείναντα, καὶ ἀφλεκτον διαμείναντα, καὶ μετὰ Χριστοῦ, οὗ ἐπόθησεν ἤδη συμβασιλεύοντα ὑπὲν τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη, Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀντίφωνα.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειαν σου κατὰ νύκτα.

Οτι εὐθύς ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ' ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλᾶζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλᾶζωμεν αὐτῷ· ὅτι, Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας· ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα καὶ νῦν.

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ κτλ.

Ἀπόστολος.

Στιχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τιμ. Β'. Β'. 1-10.

Σὺν οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατηγός ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω δὴ γὰρ σοὶ ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημονεύε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγεμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιόν μου. Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Εὐαγγέλιον Λειτουργίας. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

(ΙΕ'. 17-27. ΙΣ'. 1-2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. Εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ ἐωρά-

κασιν, καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν. Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν, παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν θερμὸν προστάτην, Δοροστόλου τὸν βοηθόν, Αἰμιλιανὸν τὸν θεῖον, ὑπέρμαχον φωστήρα, πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁγδοάτῃ δεκάτῃ καῦσαν πυρὶ Αἰμιλιανόν,
ψυχῆς πολὺν θεὸς Αἰμιλιανὸς λόγον,
Τῆς σαρκὸς ἠλόγησεν ἄχρι τοῦ τέλους,
Ὁγδοάτῃ δεκάτῃ ὁστέα δέξατ' ἄροῦρα.